

KUTSU JUMALAN VALTAKUNTAAN

Luuk. 14:16-24

16. Jeesus sanoi hänelle: "Eräs mies laittoi suuret illalliset ja kutsui monta.
17. Illallisajan tullessa hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsuille: 'Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina'.
18. He kaikki rupesivat kuitenkin esittämään verukkeita. Eräs sanoi: 'Olen ostanut pellon, ja minun täytyy lähteä sitä katsomaan. Pyydän sinua, pidä minua estettynä'.
19. Toinen sanoi: 'Ostin viisi paria härkiä ja menen niitä koettelemaan. Pyydän sinua, pidä minua estettynä'.
20. Muuan sanoi: 'Olen juuri mennyt naimisiin, ja siksi en voi tulla'.
21. Palvelija tuli takaisin ja kertoi tämän herralleen. Silloin isäntä vihastui ja sanoi palvelijalleen: 'Mene kiiruusti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo tänne köyhiä, raajarikkoja, sokeita ja rampoja'.
22. Palvelija tuli sanomaan: 'Herra, se on tehty, mitä käskit, ja vielä on tilaa'.
23. Herra sanoi palvelijalle: 'Mene teille ja aitovierille ja vaadi heitä tulemaan sisälle, että taloni täyttyisi.
24. Minä sanon teille: Kukaan niistä miehistä, jotka oli kutsuttu, ei ole maistava minun illallisiani'."

Kaksi kutsua

On kahdenlaisia kutsuja. Sellaisia, joihin voi vastata vapaasti joko myöntävästi tai kieltävästi. Sitten on niitä, joihin oma vastaus ei millään tavalla tehoa, niitä on vain pakko noudattaa.

Eilen olin kummipoikani häissä. Tiedon olin saanut jo vuosi sitten, mutta sitten jokin aika sitten tuli varsinainen kutsu, joka vielä täsmensi aiempaa. Oli ilo saada lähteä noihin häihin ja iloita yhdessä muiden kanssa nuoren parin onnesta. Olisin tietysti voinut kieltäytyä kutsusta vetoamalla esimerkiksi siihen, että on kovia kiireitä, kun tiistaiaamuna on jo edessä lähtö lähetystyöhön Japaniin. Mutta tuo hääkutsu oli minulle niin tärkeä, että itse asiassa ajoitin Japaniin lähdön noiden häitten mukaan. Halusin päästä noihin häihin mukaan.

Kutsu käräjille edustaa taas toista ääripäätä. Lähdettävä on, sillä ellei lähde, niin jossain vaiheessa tullaan noutamaan vaikka väkisin. Mitkään verukkeet eivät kelpaa. On pakko mennä leivättömän pöydän ääreen.

Kutsun sisältö

Lähetystyössä on kysymys Jumalan kutsun viemisestä. Keskustellessani japanilaisten kanssa olen epälukuisia kertoja törmännyt erääseen mielenkiintoiseen verukkeeseen. Olen tehnyt ensin selväksi millaisesta kutsusta on kysymys:

"Jumala on valmistanut Sinua varten taivaalliset häällalliset, riemun, ilon, onnen ja autuuden juhlat. Hän on myös valmistanut kaiken, jotta voit päästä noihin juhliin mukaan. Hän on antanut oman Poikansa kuolla ristillä Sinun syntiesi tähden, jotta saisit kaiken pahuutesi anteeksi, saisit puhtaan sydämen ja häihin sopivan valkean vanhurskauden häävaatteen. Hän on sen lisäksi valmistanut oman Poikansa ylösousemuksella voiton kuoleman ja Saatanan vallasta, niin että kun lähdet Hänen kutsustaan kulkemaan kohti noita häitä, kukaan tai mikään ei voi perillepääsyäsi estää. Hän suuri Kutsuja lupaa kulkea tien häihin asti kanssasi. Hän lupaa jopa matkalla häihin tyydyttää Sinun nälkäsi ja janosi omalla rakkaudellaan ja hyvyydellään. Perillä Sinua odottaa ihmeellinen kirkkauden valtakunta, taivaallinen elämän veden virta, rakkauden virta ja Kristus itse palvelemassa Sinua

juhlapöydässä. Siellä saat iloita ja riemuita yhteydestä Häneen sanomattomasti syvemmin kuin syvimminkään rakastuneet täällä ajassa voivat iloita toisistaan. Jeesus haluaa Sinut taivaaseen, siksi Hän kutsuu Sinua tänään. Anna siksi sydämesi ja elämäsi Hänen käsiinsä."

Kaiken tämän selitettyäni ja hänen ymmärrettyä myöskin, vastaus on yllättävän usein ollut seuraava:

"Ymmärrän oikein hyvin, mistä Jumalan rakkaudessa ja Hänen kutsussaan on kysymys, mutta en omassa sisimmässäni tunne riittävän voimakkaasti, että Jumala todellakin olisi minua kutsumassa. Minulla ei ole sellaista väkevää kokemusta, joka ikään kuin ajaisi minut tuon kutsujan luo."

Jeesus illallispöydässä

Jeesus esitti tekstimme vertauksen illallisella erään fariseuksen luona. Juuri ennen tekstiämme eräs läsnäolijoista lausui:

"Autuas se, joka saa olla aterialla Jumalan valtakunnassa."

Jeesuksen vastaus tähän sinänsä totuuden mukaiseen huomautukseen kertoo, että sen lausujan asenne ei Jumalan kutsun edessä ollut oikea. "Ei riitä, että taivaassa on kerran ihanaa, onnellista ja autuasta. Päästäkseen sinne, on myös noudatettava sitä kutsua, jonka Jumala esittää. Älä pidä itsestään selvänä, että pääset taivaaseen. Sinne pääsy on suunnattoman suuri armon ihme. Voidaksesi päästä taivaaseen Sinun on noudatettava Herran kutsua."

Parannus on vastaus kutsuun

Jeesus itse oli kutsumassa heitä. Mutta aterialla mukana olleet eivät tunnistaneet Jeesuksen sanaa Jumalan kutsuksi. Heistä aterian alussa tapahtunut vesipööhöä sairastaneen miehen parantaminen ei ollut riittävä osoitus Jeesuksen arvovallasta, varsinkin kun merkki tapahtui vielä perinteiden vastaisesti sapattina. Jeesuksen sen jälkeen vieraille antama kritiikki siitä, että vieraat etsivät kunniapaikkoja, ja isännille siitä, että he järjestivät kutsuja vain saadakseen vastakutsuja, ei varmaankaan illallisten ilmapiiriä keventänyt. Mutta juuri tuohon ankaran totuudelliseen kritiikkiin sisältyi Jeesuksen kutsu Jumalan valtaistuimen hääaterialle. Kukaan ei voi ottaa Jumalan hääkutsua vastaan muulla tavalla kuin nöyrytyksellä parannukseen omasta ylpeydestään, itsekkyydestään ja kunnian tavoittelustaan. Kutsu voidaan ottaa vastaan vain aidossa nöyrytyksessä tunnustamaan oman elämän tosiasiat.

Ainoa vaihtoehto

Kukaan ei pääse Jumalan valtakuntaan, jos hän kuvittelee, että Jumalan kutsun noudattamisen lisäksi hänellä olisi jokin muu vaihtoehto. Jos katsot, että Jumalan valtakunta edustaa Sinulle jotain vastaavaa kuin työn ilo, avioliiton yhteyden ilo tai omistamisen ilo, niin et voi päästä sisälle. Kristillisyys ei ole eräs vaihtoehtoinen elämäntapa, joka tuottaa tietyllä tavalla uskonnollisesti asennoituneille ihmisille sellaista mielihyvää, jonka joku toinen saa työstä, ihmissuhteista, harrasteista tai omistamisesta. Kristillisyydessä on kysymys elämästä ja kuolemasta. Joko Sinulla on iankaikkinen elämä tai ei. Joko pelastut taivaan kirkkauteen tai joudut kadotuksen tuskaan. Jos Jumala ei merkitse Sinulle mitään enempää kuin nuo Jumalan sinänsä antamat hyvät lahjat, omaisuus, työ ja perhe, niin Jumalan lahjoista on tullut Sinun jumalasi. Olet epäjumalan palvelija.

Hyvä on parhaan pahin vihollinen. Useimmat ihmiset eivät suinkaan torju Jumalan kutsua siksi, etteivät sitä kuulisi, vaan siksi, ettei se tule heille heidän mielestään riittävän voimakkaalla tavalla. Jos Jumala antaisi niin väkevän kokemuksen tai niin selkeän merkin, ettei sitä enää voisi millään kiertää, niin sitten olisin valmis ottamaan kutsun vastaan.

Eivät ihmeet vaan sana

Viime sunnuntain tekstissä Herra osoitti, että kuolleiden nouseminen haudoistaankaan ei riitä sellaisille ihmisille, jotka eivät halua kuunnella Jumalan sanan omaantuntoon osuvaa kutsua. Kysymys ei siis ole suinkaan kutsun voimakkuudesta, vaan siitä, että kutsu osuu aina omaantuntoon. Siinä on kysymys asioista, jotka me liiankin hyvin tunnemme ja tiedämme. Herra kutsuu ja sanoo:

"Golgatan ristillä vein valmiiksi kaiken sen, mikä tarvitaan Sinun pelastamiseksi synnistä Jumalan yhteyteen, pimeydestä valoon, Saatanan vallasta Jumalan hallintaan. Nyt on kysymys siitä, tunnustatko, että ne synnit, jotka kannoin olivat todella Sinun syntejäsi. Tunnustaudutko sellaiseksi, joka tarvitsee Jeesusta ainoana mahdollisuutenaan pelastua? Tunnustatko oman avuttomuutesi, taivutko pyytämään apua ja armahdusta Vapahtajalta?"

Ei tunteen palo vaan totuus

Kutsu Jumalalan valtakuntaan otetaan vastaan vain taipumalla totuuteen ja pyytämällä armoa. Kysymys ei ole siitä, tapahtuuko se väkevän synnintunnon vai omantunnon hiljaisen ja sinnikkään kolkutuksen seurauksena. Ratkaisevaa on se, että kun Jumalan kutsu tulee ja Sinä tiedät, että on kysymys Sinun elämäsi todellisista asioista, et pakene Sanan alta, vaan annat sen taivuttaa Sinut parannukseen. Jos Sinä riität itsellesi, se ei tarkoita, että riittäisit Jumalalle. Hänelle riittää vain Golgatalla valmistettu sovitusuhri. Vain ne, joille armo kelpaa, voivat kerran päästä sisälle taivasten valtakuntaan. Jos riität itsellesi, jos työsi, ihmissuhteesi ja omaisuutesi riittävät Sinulle, et ole maistava Jumalan hääateriaa.

Tänään on pelastuksen päivä

Kutsu Jumalan valtakuntaan ei rajoitu vain yhteen kertaan. Vertauksessamme Herra oli lähettänyt jo varhain illalliskutsun. Kun sitten kaikki valmistelut oli tehty, palvelija lähetettiin noutamaan kutsutut aterialle. Jumalan armokutsu tuli Sinun elämäsi ehkä jo kasteessa. Senkin jälkeen olet kuullut ehkä useinkin kuullut siitä, että tie Jumalan luo on Jeesuksen ristin ja ylösnousemuksen voiton tähden auki. Kutsu on voimassa. Mutta sitten tulee elämäsi käännehetki: Sinun on tehtävä käytännölliset johtopäätökset omaan elämäsi tuosta kutsusta. Sinun on tässä ja nyt vastattava siihen. Sinulta kysytään, lähdetkö nyt Kutsujan seuraan:

"Kristuksen työtovereina me kehotamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi. Hän näet sanoo: 'Oikealla hetkellä minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut.' Nyt on oikea hetki, nyt on pelastuksen päivä." (2.Kor.6:1-2)

Sinnikäs kutsu, mutta vaara paatua

Jumala on erittäin sitkeä kutsunsa esittämisessä. Hän saattaa vuosia ja taas vuosia kutsua. Herra on kärsivällinen. Hän odottaa Sinua luokseen. Mutta Sinulle on kohtalokasta, jos kutsun kuultuasi itseäsi ja Jumalaa pettäen vetoat verukkeisiin. Voit nimittäin lopulta paaduttaa niin sydämesi ja omantuntosi, että Herran ääni ei mitenkään pääse sydämeesi. Herra kutsui jopa Iskariotin Juudasta aivan viimeiseen loppuun asti, mutta hänen korvansa ja sydämensä oli tukkinut rahanhimo. Siksi on äärimmäisen vakava paikka, kun Herran ääni kuuluu vielä omassa tunnossasi. Älä päästä elämäsi tilaisuutta kulkemaan ohitsesi.

Lähetystyössä joudumme suureksi murheeksemme näkemään niitä ihmisiä, jotka omassa itseriittoisuudessaan hylkäävät evankeliumin kutsun, vaikka ymmärsivät se sisällön aivan oikein. Mutta työtä Jumalan suurten hääillallisten valmistamiseksi ei saa jättää kesken. On mentävä teille ja aivotierille, sinne missä ihmisiä liikkuu. On ravisteltava ihmisiä hereille, on vaatimalla vaadittava heitä tulemaan Jumalan luo.

Tuska sieluista

Muista, että jos Sinä kykenet olemaan välinpitämätön ihmisten iankaikkisesta kohtalosta, jonka määrää se, miten he Herran kutsuun suhtautuvat, niin Herra ei kuitenkaan koskaan voi sitä. Hän hätäilee meidän pelastuksemme tähden, hän suorastaan yllyttää meitä viemään kutsua kaikkialle. Herra tietää mitä kutsun hylkääminen merkitsee ja Hän haluamalla haluaa, että mekin, jotka kutsun otimme vastaan ja jotka Hän asetti muita kutsumaan, ymmärtäisimme asian niin kuin Hän sen näkee. Jos Herra ei saa Sinusta palvelijaansa, kutsun levittäjää, niin Hän lähtee etsimään muita tähän ihmisen suurimpaan ja tärkeimpään tehtävään.

Jumalan armokutsua levittäessämme meidän on kerrottava kuulijoillemme, että sen kutsun hyljänneet eivät lopulta voi päästä Jumalaa pakoon. Tulee kutsu tuomiolle, jota kukaan ei voi lykätä enää tuonnemmaksi.

Herra käski

Apostolien teoissa Pietari kertoo, millaiset ohjeet Herra Jeesus antoi evankeliumin kutsun levittäjille:

“Hän (Jeesus) käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että Jumala on asettanut hänet elävien ja kuolleitten tuomariksi. Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta.” (Apt. 10:42-43)

Herra käski meitä julistaa kahta asiaa:

Ensiksi Hän on elävien ja kuolleiden Tuomari. Hän ei vain tule tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, kun Hän tulee kirkkaudessaan takaisin, vaan Hän on jo nyt elävien Tuomari. Halusivat ihmiset kuulla tai eivät, heille on kerrottava, että he eivät hetkeäkään voi välttää elävien Tuomarin pyhää katsetta. Herra tuo valoon kaikkein pimeimmätkin kätköt. Ellet tänään suostu Hänen tuomittavakseen, joutuu elämäsi kuitenkin lopulta tämän Tuomarin lopulliseen käsittelyyn.

Toiseksi on julistettava, että Jeesuksen nimessä jokainen Häneen uskova saa syntinsä anteeksi. Tämäkin viesti on kerrottava lyhentämättömänä. Herra ei kysy uskon määrää. Jokainen, joka huutaa avukseen Hänen nimeään, pelastuu. Syntien anteeksiantamus on ehdoton, lopullinen ja kaiken kattava, mutta se kohdistuu vain niihin, jotka jättävät itsensä Jeesuksen ristin sovitustyön ja ylösnousemuksen voiton varaan, eli uskovat Hänen nimeensä. Vapisevan sydämen heikoinkin huokaus Jeesuksen puoleen riittää takaamaan täyden anteeksiantamuksen, koska Jeesuksen veri riittää puhdistukseksi kaikista synneistä.

Herra on kutsujan kanssa ja kykenee evankeliumin voimalla viemään kutsun vastaanottajan sisälle Jumalan valtakuntaan jo täällä alhaalla. Evankeliumin pelastava voima ei ole kutsujan kyvyistä kiinni. Siinä on kysymys Herran omasta työstä, joka kykenee murtamaan kovimmankin kallion. Herra itse “ratsastaa” evankeliumin sanassa, sanan alla ja sanan kautta ihmissydämeen ja sijoittaa sinne koko evankeliumin sisällön: ristin uhrin tähden syntien anteeksiantamuksen ja lahjavanhurskauden, ylösnousemuselämän ja Herran näkemisen uskon silmillä. Evankeliumin kutsun kuuluttajalta vaaditaan ainoastaan yhtä asiaa. Kun hän saa tilaisuuden julistaa yhdelle tai useammalle ihmiselle evankeliumia, hänen on muistettava, että Herra itse on paikalla ja on erittäin kiinnostunut siitä, puhuuko hän sitä, mitä Herra käski hänen puhua.

Herra valloitti Michikan

Joku vuosi sitten eräs nuori sairaanhoitajatar Michika Umazume alkoi käydä Ananin kirkossa. Hänen tätinsä oli tullut toisella puolella Japania uskoon ja oli alkanut lähettää Umazumen kotiin omalle isälleen kortteja ja kirjeitä pari-kolme kertaa viikossa. Niissä hän kertoi, miten ihana Vapauttaja Jeesus on. Michika kiinnostui asiasta, osti Raamatun ja alkoi lukea sitä. Raamattu osoitti kuitenkin hänelle, miten syntinen hän oli. Hänen sydämensä alkoi huutaa: "Herra auta!" Hän tuli kirkkoon etsimään apua ja alkoi pian kasteopetuksen. Eräänä sunnuntai-iltana hän painoi päänsä alas ja sanoi: "En voi enää vastustaa Herran kutsua." Hän kertoi sydämensä raskaat taakat. Sain julistaa hänelle, että Jeesuksen nimessä hänen syntinsä olivat anteeksi. Suunnaton oli se ilo ja riemu, kun hän tajusi, että Jeesus oli ottanut pois kaiken hänen syntinsä ja syyllisyytensä. Herra vastasi, kun hän huusi sydämestään: "Herraa auta!" Jeesus tuli hänen elämänsä Kuninkaaksi. Hän sai lähteä kulkemaan kohti taivaallisia häitä.

Entä Sinä?

Miten on Sinun laitasi? Oletko Sinä kuullut Herran kutsun elämässäsi? Onko Hän saanut vetää Sinut jo parannukseen? Oletko lähtenyt Herran tielle? Ellet ole vielä, niin juuri tänään Herra kutsuu Sinua vaatimattomien palvelijoidensa kautta. Tule Herran luo, Hän tarjoaa Sinulle elämää!

Jos olet jo lähtenyt Herran tielle, niin Herra kutsuu Sinua tänään levittämään omaa kutsuaan. Saat lähteä liikkeelle Heran valtuuttamana. Saat olla Herran suuna, mutta muista aina puhua vain sitä, mitä Herra käski saarnata ja todistaa!